

7. jul. 1846

FAKTA

Dato:
7. jul. 1846

Sidetæl:
Dagbog G, side 105

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19998

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
263-264; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 473

TRANSSKRIFTION

Haarlem 7 July

Det er til at blive reent tummelumsk over, nu kunde jeg heller ikke komme i Musæet her før d 17. – Jeg reiser strax herfra.

Amsterdam samme Dag.

Stadt Elberfeld.

Uden at see andet, end Louis Napoleons Palais (Pavillon) med en Deel nye Billeder (see Cataloget) forlod jeg Haarlem, vist til stor Glæde for den ækle Vertinde, som næsten jog mig bort. Dette er altsaa det sidste Vers af Reisen, som nu begynder. Det lader til at være en vældig By, uendelige Rader af Huse langs Canalerne har jeg seet, o jeg arme Menneske! inden jeg faaer det pløiet, kunde jeg nøies med Musæet, jeg veed forud: at kun det og et Par Samlinger vil gjøre mig Glæde; men her maa man vel ikke komme uden at see paa Skibsværfter og Dokker o s v af Ting jeg ikke forstaaer eller har Glæde af – slaa dig til Taals, snart kan du i Hjemmet begrave dig mellem Qvæget og dine Bøger, du skal aldrig reise mere, ja Gud give det! men om det bliver bragt for mig nogensinde igjen, da maa jeg atter løbe fra Alt og i denne rastløse Omflakken søge, ikke Fred, men andre Veie for Tankerne, og dog! er jeg paa denne Reise blevet lykkeligere? jeg har maaskee vundet som Kunstner, men iøvrigt er Alt saa uforandret, at det – – –

blev til Haarlem kom i Kl 2 omtr, men Verts
muset behager mig ikke, saa i jeg opgaar vel, kun
i jjerne kendt. Jert: et Ophold af 4-5 Dage med
lidt Tøjning og Gemtlyghed, det bliver mig
ikke ved Ankomsten, min Paas i see. —

Haarlem 7 Julij.

Det er tid at bli is rent tammelmensk over, min kende i
heller ikke komme: Musset her for 17. — I reiser strax herfra.

Amsterdam samme Dag.

Stad Elberfeld.

Allden at see andet, end Louis Napoleons Palais
(Pavillon) med en Deel sine Billeder (see Cataloget)
forled i Haarlem, vist til stor Glæde for den alle
Kortinde, som venter jeg mig bort. Dette er alt saa
det vidste Vira af Jern, som min hejgerder. Det
lader til at være en veldig Bij, men delige. Nader
af kluse langs Landterne har i seet, a i arme Men
neske! inden i Paas det pløret, kende i min med
Musset, i veed fernd: at kende i et Par Samlinger
vil jere mig Glæde; men her man man vel ikke kom
me inden at see paa Skibsdrefter og Dokker a s v af
Ting i ikke fortaale eller her Glæde af - saa dig til
teale, snart havi dine. Minnet begrave dig mellem
Gweget og sine Bøger, du skal aldrig reise mere, ja
Jad give det! men over det bliver bragt for mig mig
sinde ijen, da maa i, eller lake fra Alt og i dune
nastløse Omflakkeve søge, ikke Tied, men andre
Vide for Tankerne, og dig! er i paa dune Jern ble
vel Lykkelagere? i her maake en med som Kunstner,
men i øvrigt er. Alt saa i ferandret, at det —